

סובים פחות

תיאודור ביקל, שחקן ישראלי, שהופיע במטאטא ובקאמרי והיה לאנגליה מייצג בפסטיבאל, על הבד, את מולדתו החדשה, ב"החושפים". בתמונה: ביקל ואדריאן קורי.

וואלט דיסני הפתיע רבים אשר סבורים כי הוא בסימן ירידה. סרטו הקצר "זים זים!" בום בום!" הסתאר בצורה הומוריסטית את תולדות הכלים המוסיקליים זכה להצלחה רבה.

השמש זרחה בקאן. ליל הפתיחה, אמרו האופטימים, יהיה נאה. הם לא טעו. בכניסה אולם הגדול זהרו הזרקורים, הבויקו מנורות הצלמים. תזמורת צבאית השמיעה את המרסלייזה. הפסטיבאל הלאומי לסרטים, השביעי במספר, נפתח רשמית. שלושים וחמש מדינות (ישראל אינה אחת מהן!) פתחו בתחרות על הפרסים שיחולקו בפסטיבאל. הפרס עצמו הינו נטול ערך, אולם סרט ששוב בקאן, מובטח לו שוק בעולם הגדול. קאן הוא שם דבר.

התכונה לקראת המאורע היתה רבה, כמובן, וכרגיל בצרפת לא היו ההכנות שלמות עד הרגע האחרון ממש. שעה קלה לפני הפתיחה עדיין נדמה היה שעוד נותר זמן רב: פקידים התרוצצו, עתונאים התרוצצו, קהל התרוצץ. רק הסקרנים שעמדו במנוחה מול פתח אולם הפסטיבאל העידו על כך שהגיעה שעת הפתיחה.

וכך, באיחור מינימאלי של 15 דקות, כנהוג בצרפת מימים ימימה, נפתח, על במה עטורת שושנים אדומות, מסך אפור ומאחוריו נתגלה מסך-כסף רחב. עליו ראינו את הסרט הראשון.

כן, בקאן רואים גם סרטים, לא רק שחקנים.

שני דברים

אף על פי כן, במקום הראשון, במרכז ה-התעניינות, עומדים השחקנים. הם באו לכאן אחד אחד או בקבוצות, מכל חלקי העולם. האמריקאים שיגרו את רוברט מיצ'ם, ליובת סקוט, ארלן דאל, ג'ודי הולדיי ואוהה גארד נר (שתבוא לאחר זמן). כל אלה נראים ברי אים ושלמים, תודה לאל. הצרפתים מיוצגים על ידי מישל מורגאן, ז'אן פייר אומון, אד' ביג' פייר ורבים אחרים. גם הם בקר-הבריאות, תודה לאל. הרוסים שלחו את השחקנים ה-באים: אקאקי קוראבה מגורג'יה (הוא משחק בתפקיד ראשי בסרט רוסי אלבני), קאתא רינה ליטבינגון אורלובה, שחקנית גבוהת קומה יפת-תואר ובהירת-שער. כן, נכון: היא שיחקה ב"חבריה", "קרס", "וולגה וול" גה". שזומם של הרוסים מצויין. ניתנו להם חורים טובים במלון.

מכיוון שהרוסים אינם באים לכאן בכל שנה, (תמיד יוצא מפה משהו נעלב. בשנה שעבר רה נעלבו האמריקאים; בשנה אחרת נעלבו מאד הרוסים ופעם אחת נעלבה גם ישראל). היתה ההתעניינות בכל מעשיהם גדולה מאד. ובכן, מסתבר כי בבואם לקאן עשו הם שני דברים:

- א. ביקרו אצל פאבלו פיקאסו, הגר לא הרהק מקאן.
- ב. מחו.

שני הדברים עלו יפה. הם מצאו את פיר קאסו בבית ומחאתם הועילה: הסרט הרוסי "סגנדר בגי" הוצג כבר ביום השני. מן הר אוי להוסיף כי את הפסטיבאל פתח סרט אמריקאי אבל עליו מוטב שלא לדבר כלל, באם יש את נפשנו לשמור על מצב-רוח מר-מם.

רק לא תיגרה

הרוסים עמדו במרכז ההתעניינות גם בני שף הגדול שנערך לאחר הצגת-הפתיחה. רבים היו הקופצים על ההזמנות לנשף הזה, או-לם רק מעטים זכו להיכנס לאולם-הקאזינו המפואר, שבו הוא נערך. מי שהיה חשוב עד כדי זכיה בכרטיס יכול היה לראות (אני עו בר מגוף ראשון לשלישי רק מתוך ענווה) את הרוסים יושבים עם קבוצה צרפתית ליד שולחן אחד. שנים מן הרוסים לא הורשו ל-היכנס פנימה, אף על פי שהיו להם הזמנות. משום שלא לבשו בגד-ערב חגיגי. מעניין ל-דעת למי מסרו הם את הכרטיסים שלהם.

הרוסים והצרפתים אכלו קביאר רוסי ו-ש-הו שמפאניה צרפתית. כאשר פתחה התז-מורת בסלר-פוקס אמריקאי קם הבמאי אלכ-סנדרוב והזמין את ליטבינגון (ששושנה אדו-מה היתה תקועה בשערה השחור) למחול.

למחרת היום — הנשף החל בחצות ונסתיים בבוקר — נראו המון פרצופים לאים מס-תובבים באולמות-הפסטיבאל. הצגת שחרית לא התקיימה אותו יום, והיו בסך הכל שני סר-טים: הודי אחרי-הצהריים, וסובייטי בערב. שני הסרטים לא היו מענינים ביותר; אולם בפרו-דורים היה הענין גדול יותר: הוקמה תערוכה מיוחדת, שבה הוקצב ביתן קטן לכל אמה-המציגה סרטים. שלושה עתונים יומיים מיוחדים המוקדשים לפסטיבאל חולקו לאנשי העתו-נות והמקצוע. אנשים הרגילים לפגוש אלה את אלה אחת לשנה בקאן לחצו ידיט (קצת בקושי) כי הן היו עמוסות חומר תעמולה. היה זה, כמו שאמר ז'אן קוקטו, מפגש של ידידים.

ארמון הפסטיבאל על הטיילת בקאן. בין שלושים וחמשת הדגלים נעדר נס ישראל. לעומת זאת מתנוסס בגאון הנס הרוסי.

אן קוקטו, יושב-ראש חבר-השופטים, נה אל משתתפי-הפסטיבאל בכרוז אופייני, ב-ביקשם, להימנע מתככים. ללא הועיל.

נקווה כי הענין לא ייגמר, כמו מפגשי ידידים.